

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

IT-04-74-AR65.8
22 April 2010

A19/28 TERA

INTERNAL MEMORANDUM - MEMORANDUM INTERIEUR SMS

TO: Chukwuka Ehighibe
A: Court Officer, CMSS

DATE: 15 April 2010

FROM: Srdjan Vujica
DE: Supervisor BCS Translation, CLSS

THROUGH: Maja Ružić,
PAR: Chief, CLSS

SUBJECT: Corrigendum to the BCS translation of the Decision of 25 April 2008 in case
OBJET: no. IT-04-74-AR65.8, *The Prosecutor vs. Prlić et al.*, A 18 1-28 TER SF

cc.: Carline Ameerali
Deputy Chief, CMSS

Please note that an error was identified in the BCS translation of the Decision on "Prosecution's Appeal from *Décision relative à la demande de mise en liberté provisoire de l'accusé Prlić Dated 7 April 2008*" of 25 April 2008 in case no. IT-04-74-AR65.8, *The Prosecutor vs. Prlić et al.*

Paragraph 16 should read as follows:

16. Kada je riječ o tome da li su humanitarni razlozi koje je naveo optuženi bili dovoljni da opravdaju privremeno puštanje na slobodu, Žalbena vijeće ponavlja da zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka, a posebno poslije okončanja dokaznog postupka tužilaštva, treba odobriti samo ako postoje ozbiljni i dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi da opravdaju puštanje na slobodu i da, čak i ukoliko se utvrdi da je privremeno puštanje na slobodu opravdano u svjetlu prirode okolnosti, dužina puštanja na slobodu bi ipak trebala biti srazmjerna ovim okolnostima - na primjer, potreba da se posjeti teško bolestan član porodice u bolnici opravdavala bi privremeno puštanje na slobodu u dovoljnom trajanju kako bi posjetio nekog člana porodice

A corrected version of the document has been submitted.

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-74-AR65.8

Datum: 25. april 2008.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM
U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsjedavajući
sudija Mohamed Shahabuddeen
sudija Mehmet Güney
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 25. aprila 2008.

TUŽILAC
protiv
JADRANKA PRLIĆA
BRUNE STOJIĆA
SLOBODANA PRALJKA
MILIVOJA PETKOVIĆA
VALENTINA ĆORIĆA
i BERISLAVA PUŠIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO "ŽALBI TUŽIOCA NA ODLUKU PO ZAHTJEVU ZA
PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU OPTUŽENOG PRLIĆA"
OD 7. APRILA 2008.**

Tužilaštvo:

g. Kenneth Scott
g. Douglas Stringer

Obrana:

g. Michael Karnavas i gđa Suzana Tomanović za Jadranka Prlića
gđa Senka Nožica i g. Karim Khan za Brunu Stojića
g. Božidar Kovačić i gđa Nika Pinter za Slobodana Praljka
gđa Vesna Alaburić i g. Nicholas Stewart za Milivoja Petkovića
gđa Dijana Tomašegović-Tomić i g. Dražen Plavec za Valentina Ćorića
g. Fahrudin Ibrišimović i g. Roger Sahota za Berislava Pušića

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba optuženih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po žalbi Tužilaštva (dalje u tekstu: tužilac)¹ protiv odluke koju je 7. aprila 2008. donijelo Pretresno vijeće III (dalje u tekstu: Pretresno vijeće) i kojom se odobrava privremeno puštanje na slobodu optuženog Jadranka Prlića (dalje u tekstu: optuženi).²

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Dana 29. januara 2008., branioci Jadranka Prlića (dalje u tekstu: odbrana) podnijeli su zahtjev za privremeno puštanje optuženog na slobodu u periodu između okončanja dokaznog postupka tužioca i početka dokaznog postupka odbrane.³ Dana 19. februara 2008., Pretresno vijeće je odobrilo privremeno puštanje optuženog na slobodu.⁴ Dana 21. februara 2008., tužilac je uložio žalbu na Odluku od 19. februara 2008. i srodne odluke kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu ostalih saoptuženih u ovom predmetu.⁵ Dana 11. marta 2008., Žalbeno vijeće je odobrilo Objedinjenu žalbu tužioca i poništilo odobrenje Pretresnog vijeća za privremeno puštanje na slobodu svih optuženih.⁶ Žalbeno vijeće je posebno konstatovalo da je Pretresno vijeće načinilo prepoznatljive greške time što nije izričito razmotrilo uticaj odluke na osnovu pravila 98bis⁷ kada je odobrilo privremeno

¹ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.8, Žalba tužioca na Odluku po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića od 7. aprila 2008., 8. april 2008., povjerljivo (dalje u tekstu: Žalba).

² *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića, javno s povjerljivim dodatkom, 7. april 2008. (dalje u tekstu: Pobjana odluka).

³ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Zahtjev Jadranka Prlića za privremeno puštanje na slobodu, povjerljivo, s tri dodatka, 29. januar 2008. (dalje u tekstu: Zahtjev od 29. januara 2008.). Vidi takođe *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, *Corrigendum* - Zahtjev Jadranka Prlića za privremeno puštanje na slobodu, povjerljivo, 29. januar 2008. (dalje u tekstu: *Corrigendum*).

⁴ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića, s povjerljivim dodatkom, 19. februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka od 19. februara 2008.).

⁵ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Objedinjena žalba tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića prije početka izvođenja dokaza odbrane, 21. februar 2008. (dalje u tekstu: Objedinjena žalba).

⁶ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke vezi s privremenim puštanjem na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića, 11. mart 2008. (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća od 11. marta 2008.).

⁷ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Usmena odluka izrečena na osnovu pravila 98bis, T.27200-27238, 20 februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 98bis).

puštanje na slobodu⁸ i kada je zaključilo da se argumenti koje su iznijeli optuženi mogu smatrati humanitarnim osnovama koje bi mogle opravdati davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.⁹

3. Dana 12. marta 2008., odbrana je podnijela Zahtjev za ponovno razmatranje svog Zahtjeva od 29. januara 2008.¹⁰ Dana 17. marta 2008. odbrana je dostavila dopunski materijal u prilog svom Zahtjevu za ponovno razmatranje, uključujući zdravstvenu dokumentaciju u vezi sa zdravstvenim stanjem oca i brata optuženog.¹¹ Dana 25. marta 2008., Pretresno vijeće je odbilo Zahtjev za ponovno razmatranje, imajući u vidu da nema nadležnost za preispitivanje svoje Odluke od 19. februara 2008.¹²

4. Dana 26. marta 2008., odbrana je podnijela još jedan Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu¹³ u kom je, između ostalog, iznijela informacije o humanitarnim faktorima za koje tvrdi da opravdavaju davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.¹⁴ Odbrana je posebno ponovila da otac optuženog postepeno gubi vid i da bi želio vidjeti svog sina dok mu je ostalo još nešto vida. Dalje se navodi da je otac optuženog nedavno podvrgnut operaciji zbog raka.¹⁵ Takođe je ponovila da zdravstveno stanje majke optuženog ne dopušta mogućnost njenog putovanja u Haag radi posjete sinu.¹⁶ Odbrana se dalje osvrće na tvrdnju da je brat optuženog podvrgnut transplantaciji jetre, saopštavajući dalje da se njegov postoperativni oporavak iskomplicirao zbog teškoća sa srcem i bubrezima.¹⁷

⁸ Odluka Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., par. 19-20.

⁹ Odluka Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., par. 21.

¹⁰ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Zahtjev Jadranka Prlića za hitno i eksplicitno ponovno razmatranje njegove ranije odobrene molbe za privremeno puštanje na slobodu, 12. mart 2008. (dalje u tekstu: Zahtjev za ponovno razmatranje).

¹¹ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Dopunski materijal u prilog Zahtjevu Jadranka Prlića za hitno i eksplicitno ponovno razmatranje njegove ranije odobrene molbe za privremeno puštanje na slobodu, povjerljivo, 17. mart 2008. (dalje u tekstu: Dopuna Zahtjeva za preispitivanje).

¹² *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu za ponovno razmatranje, 25. mart 2008. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s ponovnim razmatranjem).

¹³ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Zahtjev Jadranka Prlića za privremeno puštanje na slobodu, povjerljivo, 26. mart 2008. (dalje u tekstu: Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu).

¹⁴ Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 14-15.

¹⁵ Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par 14(a), koji upućuje na Dodatak 2 Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu. Žalbeno vijeće napominje da su sve informacije o zdravstvenom stanju članova porodice optuženog sadržane u ovoj odluci učinjene javnim u Pobijanoj odluci, str. 3.

¹⁶ Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 14(b).

¹⁷ Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 14(c), gdje se upućuje na Dodatak 3 Zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu.

5. Tužilac u svom Odgovoru¹⁸ tvrdi da u Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu nije pokazana nikakva suštinska promjena okolnosti u odnosu na one koje je Žalbeno vijeće razmotrilo u Odluci od 11. marta 2008. i da su, shodno tome, navedeni humanitarni razlozi su nedovoljni da opravdaju davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.¹⁹

6. Dana 7. aprila 2008., Pretresno vijeće je donijelo Pobijanu odluku, odobravajući privremeno puštanje optuženog na slobodu, čije je izvršenje odgodilo nalogom u skladu s pravilom 65(F) pošto je tužilac izjavio da se, ukoliko privremeno puštanje na slobodu bude odobreno, namjerava žaliti na tu odluku Žalbenom vijeću.²⁰ Dana 8. aprila 2008. tužilaštvo je dostavilo Žalbu. Dana 9. aprila 2008 odbrana je obavijestila Žalbeno vijeće da neće dostaviti nikakav odgovor.

II. STANDARD PREISPITIVANJA

7. Žalbeno vijeće podsjeća da interlokutorna žalba nije preispitivanje odluke pretresnog vijeća *de novo*.²¹ Žalbeno vijeće je ranije konstatovalo da je odluka u vezi s privremenom puštanjem na slobodu koju donese pretresno vijeće u skladu s pravilom 65 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) diskrecione prirode.²² Shodno tome

¹⁸ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Objedinjeni odgovor tužioca na 1) Zahtjev Jadranka Prlića za privremeno puštanje na slobodu, podnesen 26. marta 2008.; 2) Zahtjev Brune Stojića za privremeno puštanje na slobodu tokom preostalog perioda između okončanja dokaznog postupka tužioca i početka izvođenja dokaza odbrane, podnesen 27. marta 2008. i 3) Zahtjev Valentina Ćorića za privremeno puštanje na slobodu, podnesen 25. marta 2008., povjerljivo, 4. april 2008. (dalje u tekstu: Odgovor tužioca na Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu).

¹⁹ Odgovor tužioca na Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 15-19.

²⁰ Pobijana odluka, str. 6 i str. 4, gdje upućuje na Odgovor tužioca na Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 35.

²¹ *Vidi npr. Tužilac protiv Haradinaja, Balaja i Brahimaja*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na Odluku Pretresnog vijeća kojim se odbija njegovo privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Brahimajem), par. 5; *Tužilac protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužioca na privremeno puštanje na slobodu Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić*), par. 6; *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Ljube Boškskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. septembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Boškoski* od 28. septembra 2005.), par. 5.

²² *Vidi Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze u radu Suda, 14. decembar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović*), par. 3; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu Ljubomira Borovčanina, 30. juni 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Borovčanin* od 30. juna 2006.), par. 5.

relevantna provjera nije to da li se Žalbeno vijeće s tom diskrecionom odlukom slaže, nego to da li je Pretresno vijeće pravilno primijenilo svoje diskreciono ovlaštenje donoseći tu odluku.²³

8. Kako bi uspješno osporila neki diskrecionu odluku o privremenom puštanju na slobodu strana u postupku mora pokazati da je pretresno vijeće načinilo "prepoznatljivu grešku".²⁴ Žalbeno vijeće će poništiti odluku pretresnog vijeća o privremenom puštanju na slobodu ukoliko utvrdi da je ona (1) zasnovana na netačnom tumačenju mjerodavnog prava; (2) zasnovana na flagrantno netačnom zaključku o činjenicama; ili je (3) toliko nepravična i narazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja pretresnog vijeća.²⁵ Žalbeno vijeće će takođe razmotriti da li je pretresno vijeće prilikom donošenja odluke pridalo težinu vanjskim ili irelevantnim faktorima ili je propustilo pridati težinu ili dovoljnu težinu relevantnim faktorima.²⁶

III. MJERODAVNO PRAVO

9. Na osnovu pravila 65(A) Pravilnika, optuženi, nakon što je pritvoren, ne može biti privremeno pušten na slobodu izuzev po nalogu sudskog vijeća. Shodno pravilu 65(B) Pravilnika, vijeće može odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uvjeri da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ili neku drugu osobu; i nakon što zemlji domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten pruži priliku da se izjasne.²⁷

10. Prilikom odlučivanja da li su uslovi iz pravila 65(B) Pravilika ispunjeni, pretresno vijeće mora uzeti u obzir sve relevantne faktore za koje bi se od razumnog pretresnog vijeća

²³ *Ibid.* (unutrašnji citati izostavljeni).

²⁴ *Ibid.*

²⁵ *Ibid.*

²⁶ *Vidi npr. Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73 i IT-01-51-AR73, Obrazloženje odluke po interlokutornoj žalbi tužioca na odbijanje zahteva za spajanje postupka, 18. april 2002., par. 5; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog veća o dodeli branioca, 1. novembar 2004., par. 10; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 6, fusnota 10; *Tužilac protiv Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku pretresnog vijeća kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu, 19. oktobar 2005., par. 4; Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 5; *Tužilac protiv Delića*, predmet br. IT-04-83-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Rasima Delića na usmenu odluku Pretresnog vijeća o prihvatanju dokaznih predmeta 1316 i 1317, 15. april 2008., par. 6.

očekivalo da ih prije donošenja odluke uzme u obzir. Ono zatim mora pružiti obrazloženo mišljenje u kom će naznačiti svoj stav o ovim relevantnim faktorima.²⁸ Koji su to relevantni faktori, kao i to koju im težinu treba pridati ovisi o konkretnim okolnostima svakog slučaja.²⁹ Ovo zbog toga što odluke po zahtjevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica, a predmeti se razmatraju na individualnoj osnovi u svetlu konkretnih okolnosti svakog pojedinog optuženog.³⁰ Pretresno vijeće je dužno da ove okolnosti procijeni ne samo onako kako postoje u vrijeme donošenja odluke o privremenom puštanju na slobodu nego takođe, koliko je to moguće predvidjeti, u vrijeme očekivanog povratka optuženog na Međunarodni sud.³¹

IV. ARGUMENTI

11. Tužilac iznosi dvije greške koje je navodno načinilo Pretresno vijeće, koje bi obje predstavljale zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja za davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.³² On tvrdi da je Pretresno vijeće pogriješilo (i) prilikom zaključivanja da okolnosti opravdavaju davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu i iz humanitarnih razloga,³³ i (ii) prilikom uzimanja u obzir vlastite odluke na osnovu pravila 98bis u ovom predmetu.³⁴ Iz tih razloga, tužilac traži od Žalbenog vijeća da poništi Pobjianu odluku.³⁵

12. U vezi s gorenavedenim navodnim greškama u primjeni diskrecionog ovlaštenja, tužilac tvrdi da je Pretresno vijeće zloupotrijebilo svoje diskreciono ovlaštenje prilikom zaključivanja da okolnosti u vezi sa zdravstvenim stanjem članova porodice optuženog opravdavaju privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga.³⁶ Tužilac posebno tvrdi da se Pretresno vijeće u svojoj Odluci od 19. februara 2008. već pozabavilo ovim okolnostima i da je Žalbena vijeće već zaključilo da je Pretresno vijeće načinilo

²⁷ Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 6.

²⁸ *Ibid.*, par. 8.

²⁹ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

³⁰ *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija Zahtjev Johana Tarčulovskog za privremeno puštanje na slobodu, 4. oktobar 2007. (Odluka u predmetu *Tarčulovski*), par. 7.

³¹ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

³² Žalba, par. 2 i 29.

³³ Žalba, par. 18-21.

³⁴ Žalba, par. 22-27.

³⁵ Žalba, str. 9.

³⁶ Žalba, par. 18.

prepoznatljivu grešku kada je ta opravdanja uzelo u obzir kao humanitarne razloge koji mogu opravdati davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.³⁷ Tužilac tvrdi da, u svjetlu rješenja sadržanog u Odluci Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., i uprkos ažuriranim informacijama koje je u svom Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu naveo optuženi, ne postoje dovoljni razlozi koji bi opravdali njegovo privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga.³⁸ Pored toga, tužilaštvo tvrdi da je trajanje perioda privremenog puštanja na slobodu koji je odobrilo Pretresno vijeće nerazumno dugo i nema nikakve veze sa stanjem članova porodice optuženog.³⁹

13. Tužilaštvo dalje tvrdi da je Pretresno vijeće pogrešno primijenilo pravo time što je propustilo da se "izričito pozabavi uticajem svoje Odluke na osnovu pravila 98bis prilikom davanja odobrenja za privremeno puštanje na slobodu, uprkos izričitom uputstvu Žalbenog vijeća da to učini".⁴⁰ Tužilaštvo tvrdi da, u svjetlu Odluke na osnovu pravila 98bis, postoji znatno veći rizik bjekstva optuženog.⁴¹ Tužilaštvo priznaje da se Pretresno vijeće u Pobjijanoj odluci opredijelilo za dodavanje dodatnog uslova za privremeno puštanje na slobodu, odnosno to da se optuženi mora zadržati u Makarskoj, Hrvatska, pod nadzorom hrvatskih vlasti, i da se svakodnevno javlja policijskim vlastima. Međutim, tužilaštvo tvrdi da se ovaj uslov "ne bavi dovoljno promijenjenom okolnošću Odluke na osnovu pravila 98bis, posebno u svjetlu nedovoljne humanitarne osnove za privremeno puštanje na slobodu".⁴²

V. DISKUSIJA

14. Žalbeno vijeće napominje da se Pretresno vijeće izričito pozabavilo uticajem svoje Odluke na osnovu pravila 98bis prilikom davanja odobrenja za privremeno puštanje optuženog na slobodu. Pretresno vijeće je podsjetilo na zaključak iz Odluke Žalbenog vijeća od 11. marta 2008. da Odluka na osnovu pravila 98bis predstavlja značajnu promjenu okolnosti koja opravdava ponovnu i temeljitu procjenu rizika bjekstva svakog od

³⁷ Žalba, par. 18, gdje se poziva na Odluku Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., par. 21.

³⁸ Žalba, par. 19-20.

³⁹ Žalba, par. 21.

⁴⁰ Žalba, par. 22.

⁴¹ Žalba, par. 22-26.

⁴² Žalba, par. 25.

saoptuženih u ovom predmetu. Pretresno vijeće je izričito zaključilo da je, kako bi se uvjerilo da optuženi još ispunjavaju uslove iz pravila 65, naime to da će se, ako budu pušteni na slobodu, pojaviti na suđenju i neće uticati na bilo koju žrtvu i svjedoka, dužno da razmotri da li su optuženi ponudili dovoljne garancije kojima bi se otklonio taj rizik bjekstva. U tim okolnostima, čak i ako se Pretresno vijeće uvjeri da su ponuđena dovoljne garancije, ono ne bi trebalo da primijeni svoje diskreciono ovlaštenje u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na slobodu, izuzev ako ne postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji pomiču jezičac na vagi u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.⁴³

15. U Pobjanoj odluci, Pretresno vijeće je izričito podsjetilo da je garancije koje su zatražene u njegovoj Odluci od 19. februara 2008. kako bi se iznio teret dokazivanja da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, vratiti na suđenje, Žalbeno vijeće ocijenilo kao nedovoljne u svjetlu Odluke na osnovu pravila 98bis.⁴⁴ Shodno tome, Pretresno vijeće je postavilo dodatne uslove za privremeno puštanje optuženog na slobodu, za koje je smatralo da će otkloniti rizik bjekstva koji je identifikovalo Žalbeno vijeće. Naime, Pretresno vijeće je utvrdilo da će privremeno puštanje optuženog na slobodu biti odobreno pod uslovom da on, između ostalog, bude pod dvadesetčetverosatnim nadzorom hrvatskih vlasti i da se svakodnevno javlja lokalnoj policiji.⁴⁵ Žalbeno vijeće smatra da tužilaštvo nije pokazalo nikakvu prepoznatljivu grešku u razmatranju od strane Pretresnog vijeća uticaja Odluke na osnovu pravila 98bis po rizik bjekstva i u njegovoj riješenosti da se svaki takav rizik otkloni uslovima koje je ono postavilo u vezi s privremenim puštanjem optuženog na slobodu.

16. Kada je riječ o tome da li su humanitarni razlozi koje je naveo optuženi bili dovoljni da opravdaju privremeno puštanje na slobodu, Žalbeno vijeće ponavlja da zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka, a posebno poslije okončanja dokaznog postupka tužilaštva, treba odobriti samo ako postoje ozbiljni i dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi da opravdaju puštanje na slobodu i da, čak i ukoliko se utvrdi da je privremeno puštanje na slobodu opravdano u svjetlu prirode okolnosti, dužina puštanja

⁴³ Pobjana odluka, str. 5.

⁴⁴ Pobjana odluka, str. 6.

⁴⁵ Pobjana odluka, str. 6. Vidi takođe Poverljivi dodatak Pobjanoj odluci.

na slobodu bi ipak trebala biti srazmjerna ovim okolnostima - na primjer, potreba da se posjeti teško bolestan član porodice u bolnici opravdavala bi privremeno puštanje na slobodu u dovoljnom trajanju kako bi posjetio nekog člana porodice.⁴⁶

17. Prelazeći na humanitarne razloge koje navodi odbrana kako bi opravdala privremeno puštanje na slobodu, Pretresno vijeće je ispravno primijetilo da je Žalbeno vijeće neke od ovih okolnosti već uzelo u obzir u svojoj Odluci Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., zaključujući da oni ne predstavljaju dovoljne humanitarne razloge za privremeno puštanje na slobodu optuženog.⁴⁷ Međutim, Pretresno vijeće je dalje naglasilo da je, prilikom odobravanja privremenog puštanja optuženog na slobodu, takođe uzelo u obzir nove relevantne informacije u vezi sa zdravstvenim stanjem i oca i brata optuženog.⁴⁸ Pretresno vijeće je posebno napomenulo da ljekarske potvrde svjedoče o tome da je otac optuženog, koji ima 80 godina i koji je skoro potpuno slijep, nedavno podvrgnut operaciji zbog raka.⁴⁹ Pretresno vijeće je dalje primijetilo da nekoliko ljekarskih potvrda svjedoči o tome da se zdravstveno stanje brata optuženog, kome je presađena jetra, nedavno pogoršalo.⁵⁰ Pretresno vijeće je procijenilo da dodatna okolnost nedavnog pogoršanja zdravstvenog stanja i oca i brata optuženog predstavlja dovoljno uvjerljive humanitarne razloge za davanje odobrenja za privremeno puštanje optuženog na slobodu u periodu od dvije sedmice. Žalbeno vijeće, pošto je razmotrilo nove dokaze koji su predloženi Pretresnom vijeću, konstatuje da Pretresno vijeće nije zloupotrijebilo svoje diskreciono ovlaštenje kada je zaključilo da težina oboljenja članova porodice optuženog opravdava privremeno puštanje optuženog na slobodu u kraćem trajanju.

18. Međutim, Žalbeno vijeće ponovo naglašava da odluke po zahtjevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica; slučajevi se razmatraju na pojedinačnoj osnovi u svjetlu konkretnih okolnosti svakog pojedinog optuženog. Broj faktora koje Pretresno vijeće treba uzeti u obzir utiče ne samo na odluku o tome da li treba odobriti ili

⁴⁶ *Tužilac protiv Prlića*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po žalbi tužilaštva na Odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008., 21. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Petković*), par. 17; Odluka Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., par. 21.

⁴⁷ Pobjana odluka, str. 4-5.

⁴⁸ Pobjana odluka, str. 5.

⁴⁹ Pobjana odluka, str. 5.

⁵⁰ Pobjana odluka, str. 5.

odbiti neki zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, nego se odražava i na procjenu trajanja perioda eventualnog privremenog boravka na slobodi. Stoga, između ostalog, Pretresno vijeće se treba pozabaviti srazmjernošću između prirode i težine okolnosti koje opravdavaju privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga, i trajanja privremenog boravka na slobodi.⁵¹

19. Žalbeno vijeće napominje da se Pretresno vijeće nije upustilo u takvu procjenu. U odsustvu takve procjene, Žalbeno vijeće se nije uvjerilo u to da opravdanja koja je ponudio optuženi iziskuju dužinu privremenog boravka na slobodi koju je odobrilo Pretresno vijeće. Naprotiv, pretresno vijeće koje pravilno primjenjuje svoja diskreciona ovlaštenja trebalo bi odobriti privremeno puštanje na slobodu na period koji nije duži od vremena koje je optuženom potrebno da posjeti oboljele članove svoje porodice.

V. DISPOZITIV

20. Na osnovu gorenavedenog, Žalbeno vijeće djelimično **ODOBRAVA** žalbu tužilaštva i **VRAĆA** Pobjanu odluku Pretresnom vijeću na odlučivanje *de novo* o trajanju privremenog puštanja optuženog na slobodu i svim naknadnim aranžmanima.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Fausto Pocar,
predsjedavajući

Sudija Güney prilaže Djelimično protivno mišljenje.

Dana 25. aprila 2008.
U Haagu,
Nizozemska

⁵¹ Odluka u predmetu *Petković*, par. 17.

[pečat Međunarodnog suda]

DJELIMIČNO PROTIVNO MIŠLJENJE SUDIJE GÜNEYA

1. U Djelimično protivnom mišljenju koje sam priložio Odluci u vezi s Petkovićem,¹ izrazio sam svoje neslaganje s tumačenjem Odluke Žalbenog vijeća od 11. marta 2008.² koje je dalo Pretresno vijeće i koje za posljedicu ima nametanje dodatnog uslova "dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga" pored dva kriterijuma navedena u pravilu 65(B) Pravilnika, što je u suprotnosti s Pravilnikom, kao i s dalje važećom pretpostavkom nevinosti i čime se efektivno suspenduje diskreciono ovlaštenje koje Pretresnom vijeću daje Pravilnik. Oslanjajući se na Odluku u vezi s Petkovićem, većina sudija u ovom slučaju³ ponovno naglašava da bi "privremeno puštanje na slobodu trebalo odobriti tek u kasnoj fazi postupka, a posebno poslije okončanja dokaznog postupka tužilaštva kada postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi da opravdaju puštanje na slobodu".⁴ Iako se ja, u ovom slučaju, slažem sa zaključkom da "Pretresno vijeće nije zloupotrijebilo svoje diskreciono ovlaštenje kada je zaključilo da ozbiljnost oboljenja članova porodice optuženog opravdava privremeno puštanje optuženog na slobodu u kraćem trajanju",⁵ uz dužno poštovanje izražavam svoje neslaganje s oslanjanjem većine sudija na novoizgrađeni standard "dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga". Pored toga, zbog izuzetno strogog standarda izričitosti koji je većina sudija postavila za donošenje odluka o privremenom puštanju na slobodu u periodu nakon donošenja Odluke u skladu s pravilom 98bis, i neprimjerenog zadiranja većine sudija u primjenu diskrecionog ovlaštenja Pretresnog vijeća, ne mogu podržati zaključak većine u vezi s dužinom privremenog boravka Prlića na slobodi.

¹ *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po "Žalbi tužilaštva na Odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008.", 21. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Petkovićem), Djelimično protivno mišljenje sudije Güneya (dalje u tekstu: Djelimično protivno mišljenje).

² *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po konsolidovanoj žalbi tužilaštva na privremeno puštanje na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Ćorića, 11. mart 2008. (Odluka Žalbenog vijeća od 11. marta 2008.), par. 21. Želio bih precizirati da nisam bio u sastavu Vijeća koje je donijelo ovu odluku.

³ Sastav Vijeća u ovom slučaju je identičan onom koje je donijelo Odluku u vezi s Petkovićem.

⁴ Odluka većine sudija, par. 16. *Vidi* takođe par. 14, u kom se navodi da, poslije donošenja odluke na osnovu pravila 98bis, "čak i ako se Pretresno vijeće uvjeri da su ponuđena dovoljna jamstva, ono ne bi trebalo da primijeni svoje diskreciono ovlaštenje u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na slobodu, izuzev ako ne postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji pomiču jezičac na vagi u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na slobodu" (fusnota izostavljena).

⁵ Odluka većine sudija, par. 17.

2. Budući da nova prepreka koju je obrazložila većina sudija u Odluci u vezi s Petkovićem,⁶ koja je potvrđena u Odluci većine sudija,⁷ poništava značajne razlike u obavezama i interesima slobode koje postoje između osuđenih osoba i osoba koje i dalje uživaju pravo na pretpostavku nevinosti na osnovu člana 21(3) Statuta, osjećam se obaveznim da na ovom mjestu ponovo istaknem argumente koje sam iznio u mom Djelimično protivnom mišljenju.

3. Na osnovu pravila 65(B) Pravilnika, "Pretno vijeće može izdati nalog za puštanje na slobodu samo [...] ako se uvjerilo da će se optuženi pojaviti na suđenju i da, u slučaju puštanja na slobodu, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu".⁸ Kada se uvjeri da su ova dva uslova ispunjena, pretno vijeće može primijeniti svoje diskreciono ovlaštenje da odobri privremeno puštanje na slobodu. Pritom ono mora uzeti u obzir sve relevantne faktore.⁹ Postojanje humanitarnih razloga može predstavljati istaknut i relevantan faktor prilikom utvrđivanja da li treba primijeniti diskreciono ovlaštenje za davanje odobrenje za privremeno puštanje na slobodu. Ovi humanitarni razlozi "moraju se ocjenjivati" u "kontekstu" dva uslova iz pravila 65(B),¹⁰ a "[t]ežina koja se pridaje humanitarnim razlozima kao opravdanju za privremeno puštanje na slobodu razlikuje se od jednog do drugog optuženog zavisno od svih okolnosti konkretnog slučaja".¹¹

4. Odluka većine sudija oslanja se na njihovo tumačenje Odluke Žalbenog vijeća od 11. marta 2008. u Odluci u vezi s Petkovićem,¹² prema kom ona postavlja viši standard koji pretno vijeće mora ispuniti prilikom primjene svog diskrecionog ovlaštenja da odobri privremeno puštanje nekog optuženog na slobodu poslije donošenja odluke na osnovu pravila 98bis. Po mišljenju većine sudije, čak i ukoliko su dva uslova iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjena, nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98bis, pretno vijeće mora i dalje

⁶ Odluka u vezi s Petkovićem, par. 15, 17, 19-20 i Dispozitiv.

⁷ Odluka većine sudija, par. 14, 16.

⁸ *Tužilac protiv Ljube Boškog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.4, Odluka po interlokutornoj žalbi Johana Tarčulovskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 27. juli 2007. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Tarčulovskim), par. 14.

⁹ *Vidi* Odluku većine sudija, par. 10.

¹⁰ Odluka u vezi s Tarčulovskim, par. 14.

¹¹ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.3, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretnog vijeća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu Ljubomira Borovčanina, 1. mart 2007., par. 20.

¹² Odluka u vezi s Petkovićem, par. 15, 17, 19-20 i Dispozitiv; Odluka Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., par. 21.

utvrditi postojanje dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga da bi moglo da primijeni svoje diskreciono ovlaštenje u prilog privremenom puštanju na slobodu.¹³

5. Međutim, pravilo 65(B) nigdje ne nalaže humanitarna opravdanja za privremeno puštanje na slobodu neke osobe koja nije osuđena. Za razliku od osuđenih osoba, ne postoji uslov dodatnih "posebnih okolnosti",¹⁴ budući da se teret koji snosi pravomoćno osuđena osoba nakon cjelovite evaluacije i presuđenja nužno razlikuje od tereta koji snosi osoba za koju još važi pretpostavka nevinosti. Stoga, nametanjem novog, višeg standarda "dovoljno uvjerljivih humanitarnih odluka" poslije donošenja odluke na osnovu pravila 98bis, većina u stvari nameće jedan oblik uslova "posebnih okolnosti", koji važi za osuđene osobe, na osobe koje nisu proglašene krivim nakon potpunog postupka i ocjene na suđenju. To predstavlja ponovno uvođenje, u postupku nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98bis, kriterijuma "izuzetnih okolnosti" koji je Pravilnik predviđao za privremeno puštanja nekog optuženog do početka suđenja, a koji je ukinut izmjenama i dopunama od 17. novembra 1999.¹⁵ Shodno tome, novoizgrađeni standard "dovoljno uvjerljivih" humanitarnih razloga u suprotnosti je kako s Pravilnikom tako i sa dalje važećom pretpostavkom nevinosti optuženih do kraja suđenja.

6. Budući da ne postoji uslov humanitarnih razloga, a još manje "dovoljno uvjerljivih" humanitarnih razloga, u skladu s pravilom 65(B) Pravilnika, postoji, po mom skromnom mišljenju, samo jedno prihvatljivo tumačenje Odluke od 11. marta 2008.¹⁶ Ako, nakon što

¹³ Odluka većine sudija, par. 14, 16.

¹⁴ Pravilo 65(I)(iii) Pravilnika. *Vidi* takođe *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 2. april 2008. (javna redigovana verzija), par. 11-12, u kojoj je Žalbeno vijeće konstatovalo da se "[s]pecifičnost žalbene faze odražava [...] u pravilu 65(I)(iii) Pravilnika, koje predviđa jedan dodatni kriterij, tj. da 'postoje posebne okolnosti koje opravdavaju takvo puštanje'" i da je "pojam ubedljivog opravdanja tesno povezan s obimom posebnih okolnosti koje mogu služiti kao opravdanje za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti u žalbenoj fazi postupka pred Međunarodnim sudom" i da je "u smislu pravila 65(I)(iii) Pravilnika, [...] pojam ubedljivog opravdanja tesno povezan s obimom posebnih okolnosti".

¹⁵ IT/32/REV.17. Prije ove izmjene i dopune Pravilnika, pravilo 65(B) je predviđalo (IT/32/REV.16, 2. juli 1999. (naglasak dodat):

(B) Pretresno vijeće može izdati nalog za puštanje na slobodu **samo u izuzetnim okolnostima** nakon što zemlji-domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten da priliku da se izjasne i samo ako se uvjerilo da će se optuženi pojaviti na suđenju i da, u slučaju puštanja na slobodu, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu.

¹⁶ Odluka od 11. marta 2008., par. 21. Za ilustraciju ovog stava *vidi* *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.6, Obrazloženje Odluke po Hitnoj žalbi tužilaštva na Odluku po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Pušića, izdato 14. aprila 2008., 23. april 2008., javna redigovana verzija, par. 14-15

razmotri sve okolnosti predmeta i posljedice značajnih promjena okolnosti predviđenih Odlukom na osnovu pravila 98*bis*, Pretresno vijeće ne može isključiti postojanje rizika ili opasnosti bjekstva, onda dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi, zajedno s potrebnim i dovoljnim mjerama za ublažavanje eventualnog rizika ili opasnosti, mogu predstavljati osnovu za rješavanje neizvjesnosti i sumnje u prilog privremenom puštanju na slobodu. Ovo bi bio slučaj, na primjer, kada bi Pretresno vijeće, nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98*bis*, donijelo zaključak o daljnjem postojanju rizika bjekstva, ali uprkos tome odlučilo da odobri privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju kako bi optuženi mogao prisustvovati pokopu svog djeteta, uzimajući u obzir to da su humanitarni razlozi tako uvjerljivi da rizik ili opasnost bjekstva uz stroge mjere mogu biti ublaženi. Zaista, po mom mišljenju, Žalbeno vijeće je u Odluci od 11. marta 2008. zahtijevalo postojanje dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga zbog toga što Pretresno vijeće nije procijenilo posljedice svoje Odluke na osnovu pravila 98*bis* u skladu s dva kriterija iz pravila 65(B) Pravilnika, što dovodi do manjka jasnoće u pogledu postojanja rizika ili opasnosti bjekstva. Tek tada je Žalbeno vijeće, suočeno sa situacijom u kojoj se rizik ili opasnost ne bi mogli isključiti, zahtijevalo dovoljno uvjerljive humanitarne razloge¹⁷

7. U ovom slučaju, Pretresno vijeće je zaključilo da su kriteriji iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjeni.¹⁸ Pretresno vijeće stoga nije bilo u situaciji u kojoj se moralo uvjeriti da postoje uvjerljivi humanitarni razlozi za primjenu diskrecionog ovlaštenja u prilog privremenom puštanju na slobodu. Ono je trebalo samo slobodno ocijeniti sve okolnosti u predmetu i utvrditi da li postoje faktori u prilog privremenom puštanju na slobodu, što je i učinilo.

8. U Odluci većine sudija dalje se navodi da "čak i ukoliko se utvrdi da je privremeno puštanje na slobodu opravdano u svjetlu prirode okolnosti, dužina puštanja na slobodu bi ipak trebala biti srazmjerna ovim okolnostima".¹⁹ Ja se ne moram nužno ne slagati s tom odlukom. Ja se takođe slažem s većinom sudija da se Pretresno vijeće nije izričito "pozabavilo srazmjernošću između prirode i težine okolnosti koje opravdavaju privremeno puštanje na

¹⁷ Odluka Žalbenog vijeća od 11. marta 2008., par. 19-21.

¹⁸ Pobijana odluka, str. 5-6.

¹⁹ Odluka većine sudija, par. 16. *Vidi* takođe par. 18 gdje se navodi sljedeće: "Broj faktora koje Pretresno vijeće treba uzeti u obzir [...] se odražava i na procjenu trajanja perioda eventualnog privremenog boravka na slobodi".

slobodu iz humanitarnih razloga, i trajanja privremenog boravka na slobodi".²⁰ Međutim, ja vjerujem da je u Pobijanoj odluci implicitno da Pretresno vijeće jeste razmotrilo uticaj svih okolnosti u ovom predmetu – uključujući, između ostalog, humanitarne razloge – kada je utvrđivalo trajanje perioda privremenog puštanja na slobodu. Ipak, u Odluci većine se konstatuje da se "[u] odsustvu takve procjene, Žalbeno vijeće [...] nije uvjerilo u to da opravdanja koja je ponudio optuženi iziskuju dužinu privremenog boravka na slobodi koju je odobrilo Pretresno vijeće".²¹ Iako prihvatam da bi to obrazloženo mišljenje moglo biti korisno, pa čak u nekim prilikama i obavezno, mišljenja sam da, tražeći u ovom slučaju izričito obrazloženje, većina sudija nameće nerazumno strog standard izričitosti u kontekstu privremenog puštanja na slobodu u periodu poslije donošenja odluke na osnovu pravila 98bis koji nije opštepropisan za obrazloženje odluka.²²

9. Pored toga, zaključujući da je "pretresno vijeće koje pravilno primjenjuje svoja diskreciona ovlaštenja trebalo odobriti privremeno puštanje na slobodu na period koji nije duži od vremena koje je optuženom potrebno da posjeti članove svoje porodice",²³ većina sudija jasno sugerira da je period privremenog boravka na slobodi od dvije sedmice koji je odobren Prliću predugačak. U ovom pogledu, smatram neophodnim podsjetiti da teret dokazivanja da je pretresno vijeće načinilo prepoznatljivu grešku ili zloupotrijebilo diskreciono ovlaštenje

²⁰ Odluka većine sudija, par. 18 (fusnota izostavljena); *Vidi* takođe, par. 19.

²¹ Odluka većine sudija, par. 19.

²² *Vidi npr. Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Presuda, 3. april 2007., par. 39 (gdje podsjeća na sljedeće: "[I]ako Pretresno vijeće ima stalnu obavezu da da pismeno obrazloženje ono nije dužno da opisuje svaki korak svog razmišljanja za svaki pojedini zaključak koji donese") (unutrašnji znaci navoda izostavljeni); *Tužilac protiv Milomira Stakića*, predmet br. IT-97-24-A, Presuda, 22. mart 2006., par. 47 (gdje se napominje da se "Pretresno vijeće nije posebno bavilo pitanjem da li uslovi koji su vladali u zatočeničkim logorima i konvojima za deportaciju predstavljaju dokaz za postojanje namjere da se zajednica uništi nametanjem nepodnošljivih životnih uslova", ali obrazlaže da "pretresno vijeće ne mora formulisati svaki korak preduzet prilikom analize"); *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-AR73.1, Odluka po interlokutornim žalbama na odluku Pretresnog vijeća po zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno i tužiočevom katalogu činjenica o kojima su se strane složile, 26. juni 2000., par. 14 (gdje napominje sljedeće: "Iako Pretresno vijeće nije izričito navelo da li predložene činjenice navedene pod brojevima od 56 do 181 imaju ikakvu relevantnost za ovaj predmet - izuzev kada je riječ o onima kojima se dokazuju krivična djela počinjena pod Galićevom komandom - takav zaključak mogao bi se izvesti iz Pobijane odluke"); *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR73.2, Odluka po zajedničkoj interlokutornoj žalbi odbrane u vezi sa statusom Richarda Butlera kao svjedokavještaka, 30. januar 2008., par. 25 (gdje se navodi sljedeće: "Što se tiče argumenta žalilaca u vezi sa propustom Pretresnog vijeća da razmotri razlike i/ili sličnosti između situacija Cooa i Butlera, Žalbeno vijeće podsjeća da je utvrđeno u praksi da pretresna vijeća nisu dužna da objašnjavaju svaki korak u svom rezonovanju prilikom donošenja određene ocjene" (fusnota izostavljena)).

²³ Odluka većine sudija, par. 19.

počiva na strani koja ulaže prigovor.²⁴ U ovom slučaju, tužilaštvo se ograničava na tvrdnju da je "trajanje boravka koje je naložilo Pretresno vijeće (dvije sedmice) nerazumno dugo i nema nikakve veze sa stanjem članova Prličeve porodice", i na skretanje pažnje Žalbenog vijeća na jednu odluku koja je donesena u drugom predmetu čak se i ne osvrćući na sličnosti ili razlike koje postoje između dva predmeta.²⁵ Kako se podsjeća u Odluci većine sudija "odluke po zahtjevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica a predmeti se razmatraju na individualnoj osnovi u svjetlu konkretnih okolnosti svakog pojedinog optuženog".²⁶ Stoga, poređenje različitih odluka kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu u različitim predmetima ima veoma mali ili nikakvu relevantnost. Pored toga, tužilaštvo čak i ne pokušava da objasni zašto je period od dvije sedmice "nerazumno dug i nema nikakve veze sa stanjem članova Prličeve porodice".²⁷ Na osnovu gorenavedenog, ne mislim da je tužilaštvo iznijelo svoj teret i samo taj razlog trebao bi biti dovoljan za odbijanje Žalbe.

10. Štaviše, primjećujem da, nakon što je odvagalo različite okolnosti u ovom predmetu, naime (1) odsustvo rizika ili opasnosti bjekstva uprkos značajnim promjenama okolnosti izazvanim Odlukom na osnovu pravila 98bis, (2) "krajnje teško" stanje Prličevog oca i brata koje predstavlja "ozbiljne humanitarne okolnosti", i (3) striktna dodatna jamstva za pojavljivanje na suđenju,²⁸ Pretresno vijeće je odobrilo privremeno puštanje Prliča na slobodu u kraćem trajanju (dvije sedmice uključujući vrijeme provedeno na putu).²⁹ S obzirom na široka diskreciona ovlaštenja koja su povjerena pretresnim vijećima,³⁰ ja ne mogu razabrati nijednu prepoznatljivu grešku ili zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja Pretresnog vijeća u njegovom utvrđivanju dužine privremenog boravka na slobodi. Mišljenja sam da većina

²⁴ *Vidi* Odluku većine sudija, par. 8.

²⁵ Žalba, par. 21.

²⁶ Odluka većine sudija, par. 10, 18.

²⁷ Žalba, par. 21.

²⁸ Pobjijana odluka, str. 4-6.

²⁹ Pobjijana odluka, povjerljivi Dodatak.

³⁰ *Vidi* Odluku većine, par. 7. "Diskreciono pravo Pretresnog vijeća u tim odlukama se poštuje zato što 'on[e] počiva[ju] na direktnim saznanjima Pretresnog veća o svakodnevnom postupanju strana u postupku i praktičnim zahtevima predmeta i iziskuj[uj] složeno uravnotežavanje neopipljivih faktora pri formulisanju naloga specifičnih za dotični predmet kako bi se valjano regulisao izuzetno promenljiv sklop procedura koje podrazumeva suđenje.'" (*Tužilac protiv Zdravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Radivoja Miletića na Odluku Pretresnog vijeća o spajanju postupaka, 27. januar 2006., par. 4; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku Pretresnog veća o dodeli branioca, 1. novembar 2004., par. 9).

Prijevod

neprimjereno zadire u diskreciono ovlaštenje Pretresnog vijeća nalažući "period [privremenog puštanja na slobodu] koji nije duži od vremena koje je optuženom potrebno da posjeti oboljele članove svoje porodice".³¹ Standard žalbenog preispitivanja ne ogleda se u tome da li se sudije Žalbenog vijeća slažu s diskrecionom odlukom nego u tome da li je Pretresno vijeće "pravilno primijenilo svoje diskreciono ovlaštenje donoseći tu odluku".³² Ja vjerujem da je Pretresno vijeće u Pobjinjoj odluci učinilo upravo to.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
Mehmet Güney,
sudija

Dana 25. aprila 2008.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

³¹ Odluka većine sudija, par. 19.

³² *Vidi* Odluku većine, par. 7.